

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ 6847/2018г.
...24.04.2018 г.

✓ ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ПЛОВДИВ
ПРИ ОБЩИНА ПЛОВДИВ

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. ПЛОВДИВ

КОПИЕ: ВЪРХОВНА АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА
На Ваш № 810/2018 г.-02

ПРОТЕСТ
ОТ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ГР. ПЛОВДИВ

Против: Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с Решение № 80, взето с Протокол №6 от 4.03.2003г., последно изменена и допълнена с Решение № 41, Протокол № 3 от 15.02.2018г.

Правно основание: чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 АПК

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Моля, да отмените чл.23 ал.1т.1 и ал.3 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с Решение № 80, взето с Протокол №6 от 4.03.2003г., последно изменена и допълнена с Решение № 41, Протокол № 3 от 15.02.2018г. в частта, относно:

1.Чл.23 ал.1 т.1 „.....- постоянна част, независеща от посещаемостта на децата и от преференциите по чл.24 от Наредбата;

- пропорционална част, в зависимост от посещаемостта на децата, при запазване на преференциите по чл. 24 от Наредбата.“.

2.Чл.23 ал.3 „....., както следва :

- 6.00 лв. постоянна част от дължимата месечна такса, независеща от посещаемостта на децата;

- 9.00 лв. пропорционална част от дължимата месечна такса, в зависимост от посещаемостта на децата, при запазване на преференциите по чл.24 от Наредбата“.

Посочените разпоредби противоречат на нормативен акт от по-висока степен - ЗМДТ и ЗПУО.

В подкрепа на това излагам следните съображения:

Разпоредбите на чл.23 ал.1 т.1 и ал.3 от Наредбата, цитирана по-горе, са част от акт приет на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното управление и местната администрация /ЗМСМА/, който урежда отношенията, свързани с определянето и администрирането на местните такси и цени на предоставяни на физически и юридически лица услуги, реда и срока на тяхното събиране на територията на Община Пловдив. С нормата на чл. 141, ал. 4 от Конституцията на Република България е възложена компетентността на общинския съвет да определя размер на местните такси по ред, установен със закон. В тази връзка съществува изрична законова регламентация – чл.9, ал.6 от Закона за местните данъци и такси, която дава право на общинския съвет да приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цените на предоставяните услуги.

По силата на чл.6 ал.1 б. „в“ от ЗМДТ общините събират местна такса за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, лагери, общежития и други социални услуги, като с наредбата по чл.9 ЗМДТ съветът определя и реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса - чл. 8 ал. 5 ЗМДТ.

Въведеното с чл.23 ал.1 т.1 и ал.3 от Наредбата правило за плащане от родителите или настойниците на такса „постоянна част - независеща от посещаемостта на децата за месеца“, „6 лв постоянна част.....“, респ. „пропорционална част, в зависимост от посещаемостта на децата“ и „9 лв пропорционална част“, се явява неправомерно отклонение от принципа по чл.81 от ЗМДТ.

Доколкото законодателят третира посещаването на детски градини като вид административна, респективно социална услуга по смисъла на чл.6 ал.1 б. „в“ от ЗМДТ ползването ѝ е обуславено от принципното задължение за заплащане на такса. Таксата е месечна и се дължи от родители и настойници за ползваната услуга - чл. 81 ЗМДТ. Или предоставяната от общината услуга е възмездна, но таксата за нея е дължима при реалното ѝ предоставяне. Обратното би означавало въвеждане на такси за непредоставени услуги - в противоречие с принципите при определяне на цените за местните услуги - чл. 8 ЗМДТ. Оспорените разпоредби имат за последица формиране на задължение за заплащането на такса за услугата и в случаите, когато принципно не е дължимо /при отсъствие на децата от детските ясли и детски градини /т.е. заплащането на такса без насрещна престация - услугата да е предоставена от общината.

На второ място, според юриспруденцията данъкът, за разлика от таксата е публично задължение, породено от фактическата и правна власт, която правният

субект има върху обекта на облагане или данъкът е дължим само и единствено по силата на правната връзка между лицето и конкретния обект /недвижим имот, МПС и т.н./

От своя страна, таксата е възмездна форма на потребление на публична услуга, на услуга в общ интерес. Конкретният вид на публичните услуги и на тези от тях, които се извършват срещу заплащане е въпрос на политиката на държавата. И тъй като чрез закона съответната политика обвързва по задължителен начин гражданите, се изисква - чл.60, ал. 1 КРБ таксите да са установени със закон. Съгласно тълкуването, дадено от КС в решение № 10/26.06.2003 г. по конст. дело № 12/2003 г. „установени“ значи въведени.

В своята практика КС следва разбирането, че разграничителният белег между данък и такса е елементът услуга, че основание за плащане на таксата е ползването на услуга или предизвикване на действие на държавен /естествено и общински/ орган в полза на платеща на таксата и че поначало таксата се заплаща срещу извършена услуга и размерът се определя с оглед на разходите по извършване на услугата /решение № 9/20.06.1996 г. по конст. дело № 9/1996 г., решение № 11/01.07.2003 г. по конст. дело № 9/2003 г., решение № 10/26.06.2003 г. по конст. дело № 12 от 2003 г.

Или основният принцип е, че законодателят не допуска въвеждане на такси без насрещна престация.

Систематическото тълкуване на чл.6, ал.1 б. „в“, вр. чл.81, вр. чл.8 от ЗМДТ аргументира извод, че поставянето на заплащането на услугата /ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини/ в зависимост не от фактическото ползване ѝ придава хем утежняващ характер, хем не е установено със закон, сиреч в противоречие с изконни постулати, изброени по-напред.

От съдържанието на цитираната разпоредба се налага изводът, че на общинския съвет е предоставено единствено правомощието да определи правилата, които се следват, за да не се плаща за неосъществената услуга. А правото на лицата да не заплащат такса за определена услуга, когато не я ползват през годината или през определена част от нея, е предвидено в самия закон и не зависи от волята на местния орган на власт.

От тази гледна точка произнасяне на общински съвет от вида на обсъденото, бламира директно нормата от по-висок ранг, като стореното не може да се търпи от правния ред.

С оглед гореизложеното намирам, че нормите на чл.23. ал.1 т.1 и ал.3 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с Решение № 80, взето с Протокол №6 от 4.03.2003г., последно изменена и допълнена с Решение № 41, Протокол № 3 от 15.02.2018г. са незаконосъобразни в частта:

1.Чл.23 ал.1 т.1 „.....- постоянна част, независеща от посещаемостта на децата и от преференциите по чл.24 от Наредбата;

- пропорционална част, в зависимост от посещаемостта на децата, при запазване на преференциите по чл. 24 от Наредбата.“.

2.Чл.23 ал.3 „....., както следва:

-6.00 лв. постоянна част от дължимата месечна такса, независеща от посещаемостта на децата;

-9.00 лв. пропорционална част от дължимата месечна такса, в зависимост от посещаемостта на децата, при запазване на преференциите по чл.24 от Наредбата“ противоречат на нормативен акт от по-висока степен, а именно на ЗМДТ и ЗПУО, поради което и на основание чл.186 ал.2 вр. чл.185 вр. чл.16 ал.1, чл.126, чл.193 ал.1 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ:

Административен съд гр.Пловдив да отмени Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Пловдив, приета с Решение № 80, взето с Протокол №6 от 4.03.2003г., последно изменена и допълнена с Решение № 41, Протокол № 3 от 15.02.2018г., в частта:

1.Чл.23 ал.1 т.1 „.....- постоянна част, независеща от посещаемостта на децата и от преференциите по чл.24 от Наредбата;

- пропорционална част, в зависимост от посещаемостта на децата, при запазване на преференциите по чл. 24 от Наредбата.“.

2.Чл.23 ал.3 „....., както следва:

-6.00 лв. постоянна част от дължимата месечна такса, независеща от посещаемостта на децата;

-9.00 лв. пропорционална част от дължимата месечна такса, в зависимост от посещаемостта на децата, при запазване на преференциите по чл.24 от Наредбата“.

Моля на основание чл.143 ал.1 от АПК да бъдат присъдени при уважаване на протеста разносните по силата на чл.188 вр. с чл.181 ал.1 от АПК, т.р.4/16.07.09 г. по т.д. № 2/09г. на ВАС, които Прокуратурата е осъществила като заплатила за съобщаване на протеста чрез обявление в Държавен вестник.

Искане по доказателствата:

Да се изиска от Общински съвет Пловдив цялата административна преписка по приемането и изменението на наредбата.

Приложение:

Преписи от протеста – два броя за заинтересованите страни и за съда.

КП/СИ

